

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113228513
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113228513.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: G. Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: N. A. X. M., A. D. X, F., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatení 4.712,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10C/84/2014-121 zo dňa 15.10.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu 1.stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.566,55 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.566,55 Eur za obdobie od 12.12.2012 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 30 Eur splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, do úplného zaplatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok.

Druhým výrokom v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Posledným výrokom vyslovil, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 4 ods. 1, 2, 3, § 2 písm. b) a § 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka.

Po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi súd podrobil kontrole predloženej zmluvy o splátkovom úvere, nakoľko je preukázané, že sa jedná o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kedy sa na režim vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Predložená zmluva o splátkovom úvere spĺňa náležitosti písomnej formy, no zo zmluvy vyplýva len skutočnosť, že výška splátky istiny je 2.730,- Sk. Uvedené znenie nespĺňa náležitosti citovaného paragrafu zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého takáto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z dikcie citovaného zákona nepochybne vyplýva, že náležitosťou zmluvy je presný rozpis, z ktorého bude zrejmé, aká je výška splátky istiny, aká je výška splátky úroku a aká je výška splátky ostatných poplatkov. Podľa názoru súdu neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že mesačná splátka v sebe zahŕňa všetky tri zložky a jednoduchým aritmetickým výpočtom je možné dospieť k záveru, že táto splátka, okrem čistej istiny, obsahuje aj výšku úrokov a poplatkov. Pokiaľ zákon vyžaduje *expresis verbis* takéto vyjadrenie a

rozloženie toho, čo splátka obsahuje, táto zmluva nespĺňa túto náležitosť. Z uvedeného dôvodu v zmysle citovaného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch súd dospel k záveru, že pri takejto zmluve je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle platnej úpravy účinnej v čase rozhodovania súdu je konajúci súd povinný ex offo prihliadnuť na oslabenie práva jeho premlčaním, preto súd podrobil skúmaniu aj túto otázku, pričom dospel k záveru, že splátky, ktoré boli splatné v období troch rokov pred podaním žaloby, t. j. pred 02.10.2010, sú premlčané. Po 02.10.2010 boli splatné tri splátky v roku 2010, 12 splátok v roku 2011, 2012, 2013 a 2014 a 1 splátka v roku 2015. Spolu sa teda jedná o 52 splátok po 2.500,- Sk, čo spolu činí 130.000,- Sk, t.j. 1.566,55 Eur. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal odporcu zaplatiť vyššie uvedenú sumu. Splátky splatné pred týmto dátumom sú už premlčané. Súd určil výšku splátky na 2.500,- Sk tak, že pokiaľ dospel k záveru o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, potom mal vrátiť odporca sumu 150.000,- Sk, teda tú, ktorú dostal, a pokiaľ by to bolo v 60 mesačných splátkach, bolo by to po 2.500,- Sk. Pokiaľ teda nebolo premlčaných 52 splátok, tieto by boli počítané v sume 2.500,- Sk, nakoľko v tejto sume nie sú zarátané úroky, poplatky, a spolu táto suma činí 130.000,- Sk, čo je 1.566,55 eur.

Súd prvého stupňa zároveň konštatoval, že aplikoval trojročnú premlčaciu dobu v zmysle Občianskeho zákonníka vzhľadom na skutočnosť, že sa nejedná o vzťah medzi podnikateľmi.

Súd prvého stupňa taktiež považoval za právne dôvodné priznať právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy za obdobie od 12.12.2012 do zaplatenia, nakoľko týmto dňom sa dostal odporca do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku.

Pokiaľ sa týka námietky vznesenej vedľajším účastníkom ohľadom skutočnosti, že bankový subjekt nemôže postúpiť nebankovému subjektu úver, ktorý doposiaľ nebol nejakým spôsobom ukončený, súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že táto námietka nie je dôvodná.

Povolenie splácania dlhu v mesačných splátkach po 30,- Eur odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na príjmové pomery odporcu.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa medzi účastníkmi konania podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na skutočnosť, že prevažne úspešný odporca náhradu trov konania nežiadal priznať.

Čo sa týka nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa trovy konania, ktoré mu vznikli nepovažoval za účelné. Vedľajší účastník bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý žiadal priznať odmenu za dva úkony právnej služby, pričom prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa názoru súdu nie je reálnym úkonom vo vzťahu medzi vedľajším účastníkom a právnym zástupcom, ktorý ho zastupuje opakovane vo všetkých veciach.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol, podal včas odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Súd priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie sumy vo výške sume 1566,55 Eur s prísl., ku ktorej dospel prepočtom sumy 130.000,- Sk na eurá. Je zrejme, že v rozhodnutí súdu došlo k matematickej nesprávosti, keďže suma 130.000,- Sk po prepočte na eurá je 4.315,21 Eur a nie 1566,55 Eur. Súd k sume 130.000,- Sk dospel tým, že nakoľko úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, pri počte splátok 60,- je suma jednej splátky 2.500,- Sk. Navrhovateľ má za to, že pokiaľ súd mal v úmysle úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov, pri úvere v sume 130.000,- Sk a počte splátok určených v zmluve, t. j. 84 splátok je výška splátky 1.758,21 Eur. Suma 52 priznaných splátok je následne 3.082,29 Eur. Z odôvodnenia rozsudku súdu nevyplýva ani jednoznačne súdom aplikovaný postup, preto navrhovateľ zastáva názor, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie vo veci. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že vyhovie odvolaniu navrhovateľa a prizná mu náhradu trov konania i trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom odvolacom konaní, pričom trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 145,40 Eur s DPH a režijného paušálu 9,65 Eur s DPH spolu 155,05 Eur s DPH.

Proti rozsudku, a to čo do výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Nakoľko súd vedľajším účastníkom zastúpeným zástupcom koná

a vedľajší účastník koná so súdom, nemali by byť pochybnosti o tom, že musel byť uskutočnený právny úkon na základe, ktorého vznikol medzi vedľajším účastníkom a jeho právnym zástupcom právny vzťah s obsahom, ktorý umožnil, že súd prvého stupňa s ním ako s vedľajším účastníkom zastúpeným zástupcom koná. Nemali by byť preto pochybnosti o tom, že uskutočnený úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane právnej porady s klientom bol uskutočnený. S touto otázkou sa už Krajské sudy SR vo svojich rozhodnutiach vypořádali. Ide o rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn. 1Co/247/2012 z 31.10.2012, 2Co/258/2012 zo dňa 17.12.2012, 2Co/204/2012 z 29.06.2012 a uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/69/2012 z 26.07.2012, 14Co/81/2012 z 11.12.2012 Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/92/2012 z 10.05.2012 a 15Co/2014/2012 zo dňa 04.02.2013, z ktorých vedľajší účastník na strane odporcu citoval právne vety. Na podporu argumentov týkajúcich sa účelnosti trov konania poukázal na uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 6Co/132/2013 zo dňa 30.09.2013. Na základe uvedených dôvodov navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov celého konania v pomernej výške. Doterajšie trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 4.712,24 Eur, za jeden úkon právnej služby odmena 170,95 Eur a 8,04 Eur režijný paušál, za polovičný úkon právnej služby 85,48 Eur a 8,04 Eur režijný paušál, a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa § 13a ods. 1 písm. a) advokátskej tarify, 170,95 Eur, režijný paušál 7,81 Eur. Vyjadrenie zo dňa 04.06.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c) 170,95 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, zastupovanie na pojednaniach dňa 18.06.2014 a 24.09.2014 § 13 ods. 1 písm. d) po 170,95 Eur a režijný paušál 2 x 8,04 Eur a odvolanie z 31.10.2014 § 13a ods. 2 b) 85,04 Eur a režijný paušál 8,04 Eur, spolu 809,25 Eur. Zároveň si účtoval hotové výdavky, a to cestovné a náhradu za premeškany čas. Hotové výdavky celkom v sume 102,- Eur + DPH 20 %, teda 1.093,50 Eur. Súd návrhu vyhovel v rozsahu 1.566,55 Eur a návrh zamietol v rozsahu 3.145,69 Eur. Navrhovateľ bol úspešný v pomere 33,25 % a odporca v pomere 66,75 %. Pomer úspechu navrhovateľa a odporcu predstavuje 33 % a z vyčíslených trov konania to predstavuje 366,32 Eur. Náhradu trov konania nech je zaviazaný zaplatiť navrhovateľ na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že navrhovateľ musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov z registrácie Ministerstvo vnútra SR, samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal na správne závery Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/26/2012 a 3Cob/259/211. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z uvedeného je preto zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Obdobne právny názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí sp.zn. 17co/164/2012. Zároveň citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z.

Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné konania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. Rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp.zn. 17Co/91/2012. Navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/35/2012 a 13Co/36/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené. Navrhovateľ zastáva názor, že ust. Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje sa týkajú všeobecnej ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň navrhovateľ uviedol, že trvá na odvolaní zo dňa 10.11.2014, navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie odvolaniu navrhovateľa a navrhovateľovi prizná náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil voči odporcovi a vedľajším účastníkom

trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom odvolacom konaní. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 145,40 Eur s DPH a režijného paušálu 9,65 Eur s DPH, spolu 155,05 Eur s DPH.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku ktorým v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý a vo výroku o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa, ale i odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu sú dôvodné.

Ust. § 205 ods. 2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupuje podľa kritérií uvedených v ust. § 132 - 135 O.s.p., teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti nehodnotí z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu, než sa správne mal použiť alebo aplikácia správneho právneho predpisu, ale jeho nesprávny výklad.

Pokiaľ navrhovateľ namieta nedostatky týkajúce sa odôvodnenia napadnutého rozsudku, ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR rešpektuje právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia, ktorej súčasťou je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako jeden z aspektov práva na spravodlivý proces. Podľa judikatúry ústavného súdu z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účelne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ust. § 152 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument účastníka v konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie alebo zostali sporné.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že právo navrhovateľa na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, ktorá je preskúmaná v odvolacom konaní, porušené bolo. Z odôvodnenia rozsudku v napadnutej časti nevyplýva vysvetlenie skutkových zistení a záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa a ich primerané právne posúdenie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nemá podklad o zistení skutkového stavu.

Možno prisvedčiť navrhovateľovi, že odporcovi súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť mu 1.566,55 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.566,55 Eur za obdobie od 12.12.2012 do zaplatenia v mesačných splátkach po 30,- Eur. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa uvádza, že sa jedná o 52 splátok po 2.500,- Sk, čo spolu činí 130.000,- Sk, t.j. 1.566,55 Eur. Pokiaľ teda nebolo premlčaných 52 splátok, tieto by boli počítané v sume 2.500,- Sk, nakoľko v tejto sume nie sú zarátané úroky, poplatky a spolu táto suma činí 130.000,- Sk, čo je 1566,55 Eur. Skutočne 130.000,- Sk prepočítaných konverzným kurzom, teda 30,126 činí nie sumu 1.566,55, ale sumu 4.315,209 Eur.

Za týchto okolností pretrvávajú vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa a existuje tu závažná nepreskúmateľnosť tohto rozsudku v napadnutej časti. Preto je rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nepreskúmateľný pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov, ako aj pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude riadne zistiť skutkový stav, riadne vysvetliť svoje skutkové zistenia a závery, tieto primerane právne posúdiť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné.

Súd prvého stupňa sa znova vyporiada i s trovami konania. Vedľajší účastník na strane odporcu namieta, že mu patria podľa zásady úspechu trovy konania z dôvodu, že na jeho strane došlo k účelným úkonom. S touto otázkou sa súd prvého stupňa riadne vyporiada tak, aby vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nedošlo k porušeniu jeho ústavného práva vlastníť majetok. Zároveň sa súd prvého

stupňa bude zaoberať i trovami konania vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorý tiež v odvolaní namietal nepriznanie trov prvostupňového konania a uplatnil si i trovy odvolacieho konania.

Z dôvodu nepreskúmateľnosti rozsudku v napadnutej časti nemohol odvolací súd zaujať komplexnejší právny názor. Aj keď v obdobných veciach existuje už niekoľko desiatok rozhodnutí vyšších súdov na území SR, ktoré sa podobnou problematikou zaoberajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.